

POVIJEST, PODSVIJEST, SVIJEST HRVATA

*R*iječ Hrvati, to jest Kroati, nastala je od riječi kravata ili je riječ kravata nastala od Kroati po maramama vezanim kao kravate koje su nosili hrvatski vojnici u ono vrijeme.

Nije onda čudo da smo kroz cijelu povijest često put visjeli i zvisjeli, a i štrik nam je puno put bio oko vrata!

Povijest Hrvata počinje najčešće od druge litre ili mnogo prije ako se pije "Trenk" ili "Zrinjski", a redovito počinje sa sto malih i osamdeset velikih brodova, to jest, s kraljem Tomislavom. Nažalost, pijani Hrvati znaju daleko više o kralju Tomislavu nego li trijezni Hrvati!

Naravno, povijest Hrvata ne počinje uvijek drugom litrom i kraljem Tomislavom, nego može početi i sa VII. stoljećem naše ere kad su Slaveni počeli postajati Balkanci i kad su naša hrvatska plemena naselila, srećom, barem zapadnu stranu Balkanskog poluotoka, formiravši dvije veće oblasti: Panonsku i Dalmatinsku!

I tu smo se odmah na početku našli u kliještima između Franačke države i Bizanta. Pod Francima smo bili dosta dugo i ti Franci su nam zapravo bili prvi konvertibilci. Među njima je bio najkonvertibilniji Kar-Kar-Karlo s velikim koji je bio daleko popularniji, naročito među ljepšim spolom, od Pi-Pi Pipina s malim! Nakon Karlove smrti bio je prvo Karlov sprovod, a onda je Franačka država počela slabiti i naši su se narodni počeli boriti protiv franačke vlasti. Tada smo se borili protiv Franaka, a danas se borimo za franke, marke, lire, dolare...

Borbu protiv Franaka predvodio je Ljudevit Posavski, knez Panonske Hrvatske. K njemu su prišli čak i Slovenci, a s leđa mu je prišao knez Dalmatinske Hrvatske, Borna. Ljudevit je na rijeci Kupi sudio i pobijedio Bornu i nastavio borbu protiv Franaka.

Dugo je odolijevao nadmoćnijoj franačkoj vojsci preturivši preko glave čak deset neprijateljskih ofenziva, a da nikad nije tražio da mu se to dvostruko računa u radni staž!

Ljudevit nije podlegao franačkoj vojnoj sili nego Borninom rođaku Ludemišlu koji ga je pozvao na zubace, prstace i prošek, obećavši mu gostoprimstvo i zaštitu, a umjesto svega toga dao ga je izdajnički ubiti. Tko nas izda - taj je Ludemiš!

U IX. stoljeću najznačajniji hrvatski knezovi bili su Višeslav, Borna, Mislav, Domagoj i Trpimir. I poslije i prije Trpimira najviše knezova i vladara Hrvatske bili su Trpimiri: ili je narod bio Trpimir, Trpirat, Trpiglad - uglavnom, Trpimirovića koliko nećeš!

Zlatno doba Hrvatske bilo je između 910. i 930. godine kad je Hrvatskom vladao Tomislav, ujedinitelj Dalmatinske i Panonske Hrvatske te, od 925., godine prvi hrvatski kralj.

Svaki pošten i svaki pijan Hrvat u svakoj povijesti Hrvatske stavit će kralja Tomislava na počasno mjesto i spomenuti njegovih sto malih i osamdeset velikih lađa. Sve velike Tomislavove lađe davno su potonule, dok većina malih danas služi za prevoženje turista na otoke.

Poslije smrti Tomislava Kolodvorskog Hrvatska slabi da bi ponovo ojačala za Petra Krešimira IV., zvanog od milja "Mare nostrum". Od onda je more stvarno bilo uglavnom naše, jedino je za vrijeme Aleksandra Marka Rankovića Prvog malo u mare nostrum utjecala Drina!

DRUŠTVO HUMORISTA HRVATA

Primljeno: 10. 9. 1971.		
Org. jed.	Broj	Prilog
IV ZFO	365	2

pajo kanižaj:

POVIJEST, PODSVIJEST, SVIJEST HRVATA

Riječ Hrvati to jest Kroati nastala je od riječi "kravata" ili

Tekst Povijest, podsvijest, svijest Hrvata, predan je Društvu hrvatskih humorista 10. rujna 1971., a ovdje se objavljuje po prvi puta.

Ali nije bila Drina kriva! Obično smo si za sve sami bili krivi!

Nakon Krešimira IV. na hrvatski se prijestol uz pomoć Pape popeo Zvonimir koji je htio narodu podvaliti i voditi ga u rat protiv Seldžuka, ali ga je narod prozreo i osudio na smrt i time i na sebe navukao višegodišnju osudu!

Onda su se već, uz Bizant i Veneciju, za Hrvatsku počeli interesirati Mađari. Preko Jelene, sestre mađarskog kralja Ladislava i preko Kolomana koji je na Gvozdu porazio kralja Petra, mislim našeg kralja Petra, e, preko njih su Mađari oduzeli Hrvatskoj slobodu i samostalnost i pitanje je kada će je Hrvatska ponovo izvojevati!

Mislim, to je onda bilo pitanje, a danas se, naravno, zna i odgovor!

Pa su se ondâ po Balkanskom poluotoku počeli motati Turci, a po Hrvatskoj Habsburgovci. Turci su se spremali i na sam Beč, ali su bili zaustavljeni kod Sigeta koji je branio bivši hrvatski ban Nikola Zrinjski. I, molim da se zna: kad mi Hrvati zapjevamo "U boj, u boj" - to se odnosi na Turke! I sve one s turskim namjerama!

A što se tiče opravdanja zaostalosti Turcima - kako bi tek Turska morala biti zaostala! Oni su i dan - danas pod Turcima!

Naši hrvatski kmetovi nisu bili pod Turcima, ali su neki bili pod Franjom Tahijem. Naročito su pod njim bile mlade i zgodne kmetice!

Ali, vratimo se mnogo desetljeća unatrag. Habsburgovci pritežu i stežu da nije milina i to se zove centralizam ili habsburgovski apsolutizam.

Tu smo već došli i do Marije Terezije, pristalice centralizma i čvrste ruke. I ne samo ruke!

U njezinim su odajama udareni temelji, to jest, udarani temelji seksualnoj revoluciji i, možemo mirne duše reći, da su u svemu tome velik prilog i glavno jelo dali i naši dečki!

Početak devetnaestog stoljeća, uz sve ostale što su se vrzmali po i oko Hrvatske, u Istri i Dalmaciji stvar su uzeli u svoje ruke Francuzi. Nisu bili dugo, ali su ostavili trajne posljedice koje se najlakše liječe penicilinom!

Da li je ban Jelačić sudjelovao u seksualnoj revoluciji, nije nam poznato, ali se zna da je gušio i ugušio revoluciju u Mađarskoj, a za "nagradu" Hrvatska je dobila apsolutizam, a Jelačić je maknut s Jelačić placca!

Vidi o tome pjesmu od istog autora "Ban i žaca":

Zdavnja je tišel
Jelačić s Jelačić placa,
Al bogme je tišel
I žaca Aca!

Nigdar se ne zna
Čda bu kome došel kraj!
Nigdar se ne zna
Što se bu vrnul nazaj!

Onda je došla Austro-Ugarska pa hrvatsko-ugarska nagodba koja je za nas bila daleko bolja na papiru nego u stvarnosti, a i na papiru je bila loša!

Najgore je ipak bilo kad je došao na vlast Khuen Hedervary. U to vrijeme su se u Hrvatskoj pričali samo crni vicevi, ali ostaje i činjenica: da nije bilo tog crnog Khuena i kasnije Ivana Meštrovića - danas u Hrvatskoj ne bismo imali ni jedne jedine galerije! Toliko ih je poslije izgrađeno!

Nije prošlo mnogo vremena i došlo se do I. svjetskog rata koji je završio mirom i kraljevinom Srba, Srba i Srba nad Hrvatima i Slovencima!

A onda je došao II. svjetski rat, ofenzive, skupljanje dvostrukog radnog staža i na kraju, rekli bi mucavci, ooslobođeđenjenje...

E, onda se poslije rata nastavila povijest Hrvata da bi sve više postajala istorija Hrvata bez Hrvata, a poslije abadžije Marka i doktora Žanka ponovo postaje povijest Hrvata.

I tako smo došli sve do naših dana koji sve više postaju naši!

A što se tiče onih pjesama koje mi, Hrvati, dok smo pod gasom skrivečki pjevamo - tu bi trebalo dosta toga promijeniti!

Primjerice, "Rajska djevo, kraljice Hrvata" treba pjevati "rajska Savko, doktorice naša", a onu opasniju "Ustani bane, Hrvatska te zove" - to treba šibati "lupi, Miko, šakom po stolu"!

I da završimo s onom parolom: "Živjela doktorica Matija Gubec"!

Čujem da netko veli: "Si lud, Matija Gubec ni bil doktorica"!

Znam da nije, al se razmemo, ne?!

Pak onda - živjela nam!

* * *

Iako je na IV. festivalu humora "Kerempuh 71" godine ovaj tekst dobio dva "Zlatna Kerempuhova pera" - 1. nagradu prema glasovanju publike i 1. nagradu stručnog žirija, ovo mu je prvo objavljivanje!

Festival se održavao u zagrebačkoj "Komediji". Kad mi je na kraju festivala ondašnji direktor "Vjesnika" Božidar Novak u ime suorganizatora predao nagrade, ja sam pozvao na pozornicu Martina Sagnera koji je interpretirao prvonagrađeni tekst i rekao sam da ispravljam propust organizatora koji nije predvidio nagrade za interpreatore i zato mu u ime publike i autora dajem jedno "Zlatno Kerempuhovo pero". Zatečen i ganut, Martin se prvo nećkao, a onda je uzeo mikrofon i rekao: "Hvala ti, pajdaš, bum ga ipak zel. Nisam ja jedini koji se v ovi državi kiti s tuđim perom!"

"Bolje da se kitiš s tuđim perom, nego da se periš s tuđom kitom!" dobacio sam ja u drugi mikrofon.